

възможност да влезе във връзка съ разумните същества, богати и бедни. Богатитѣ представяте бащата, а бедните, сиромаситѣ — майката. Тъй щото, богатитѣ хора сѫ вашиятѣ бащи, а бедните — вашиятѣ майки. Значи, богатиятѣ, бащата трѣбва да продаде имането си. На кого трѣбва да го продаде? На богатитѣ, на хората, които иматъ. Следъ това той трѣбва да го раздаде. На кого? На сиромаситѣ. Най-после, ще отиде при своя Учителъ да се учи на закона да люби ближния си. Тази е една органическа истина, която трѣбва да се съзнае отъ всички, понеже тя е необходима като основенъ елементъ при сегашното ни развитие. Тя е необходима и за вашето щастие, защото човѣкъ трѣбва да гради въ живота си.

Щастието не почива на механически законъ, но на живъ, органически законъ, въ който има растене, развитие, както всички живи същества. Щастието не седи въ това, да има човѣкъ кѫщи, ниви, лозя, дрехи, пари и т. н. Щастието се заключава въ това, да има човѣкъ здрави дробове, здравъ стомахъ, здраво тѣло, здрави ръце и крака. Защо сѫ краката на човѣка, ако нѣма стомахъ? Защо сѫ мислите му, ако нѣма мозъкъ? Каква работа може да свърши той безъ ръце? Значи, съотношения има между всички удове на човѣка. Ние наричаме работа всичко онова, което се отнася до нашето повдигане. Защо? Защото ние представяме частици отъ единъ Великъ организъмъ въ Битието. Въ това отношение, всѣки човѣкъ има задължение да извърши известна работа. Дали съзнава, каква е тази работа, или не я съзна-
ва, това е другъ въпросъ. Дали съзнава своето предназна-
чение, и това е въпросъ; важно е, че човѣкъ съзнава въ себе си известенъ потикъ, известенъ импулсъ да живѣе. Желанието на човѣка да живѣе, негово ли е, или не? Не е негово. Въпрѣки това, човѣкъ има желание да живѣе. Този импулсъ — за животъ, съществува въ всички същества. Всички живи същества искатъ да живѣятъ. Това е импулсъ на самата природа. Тя има свои методи, съ които разполага. Съвременните хора се намиратъ въ една фаза, когато щастието не може да се реализира. За щастието сѫ работили много хора, много велики учени и философи, но не можаха да го постигнатъ. Напротивъ, нещастие ги е постиг-
нало. За щастието сѫ работили кристалитѣ, после расте-
нията, животните, хората, но никой не разреши този въ-
просъ. Растителното царство нѣкога е претърпѣло единъ ката-
лизъмъ, вслѣдствие на което растенията се превърнаха въ